

[Agerschou]

Ud fra det grundsynspunkt vil vi bidrage til et positivt udvalgsarbejde.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg kan svare bekræftende på fru Jytte Hildens spørgsmål. Jeg vil godt give et bud på, hvad vi kunne gøre i loven her, og hvordan loven herefter forholder sig til forvaltningslovens bestemmelser. Det var også det, jeg prøvede at sige i mit første indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforlagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af omstrukturering/nedlæggelse af Sikringsstyrelsen og Socialstyrelsen.

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 19/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Jytte Hilden (S):**

Ja, det er mig igen. Det er ikke, fordi Socialdemokratiet er gået over til at blive enmandsbetjent bus, men det er, fordi mit partis ordfører i de sager, som er til behandling i salen i dag, desværre er forhindret i at være her.

Om det forslag, som vi nu behandler, vil jeg sige, at det jo er en del af den såkaldte afbureaukratiseringsplan, som vedrører mindre end 1 pct. af de offentligt ansatte, og som vedrører mindre end en ½ pct. af statens udgifter. Det kalder vi i Socialdemokratiet ikke afbureaukratisering – det kalder vi flikflak på alle hylder, hvor enhver kan nævne og tage, hvad man måt-

te have brug for i den ideologiske diskussion, som der jo klart er tale om.

Vi synes nok, at vi i Folketinget kunne have haft brug for en generel og god diskussion om, hvad det er for nogle ting, der kræver nye kommissioner, hvad det er for nogle ting, som trænger til at blive set på på en anden måde. Det ærgrer vi os lidt over at regeringen ikke har lagt op til.

Men nu får vi altså – rullende ind på banen – de forskellige forslag. Dette forslag drejer sig om, at nogle cigaræsker bliver struktureret lidt anderledes i Socialministeriet. Det kan vi egnetlig ikke have noget imod – og det kan vi heller ikke synes er særlig interessant for Folketinget af diskutere.

Det, der jo lægges op til – det siges der også et sted – er besparelser. Det kunne man jo så have kaldt det fra starten. Jeg vil godt nævne én ting, som vi synes er vanskeligt. Det er, at i den samme afbureaukratiseringsplan, og også i nogle af Lotzudvalgsbetænkningerne, står der en del ting om revaliderings- og pensionsnævne. Det skal tilsyneladende pludselig ikke – sådan går den politiske debat i hvert fald – diskuteres her og nu, for det er nemlig et spørgsmål om refusionsordninger. Det er pludselig løftet ud af afbureaukratiseringsdiskussionen og gjort til et spørgsmål om kroner og øre. Derfor synes jeg, at en del af argumentationen for lige netop dette forslag mangler, al den stund vi ikke samtidig får diskussionen om disse nævn.

Men jeg vil da sige, at der er bestemt da ting i dette forslag, som vi synes er fornuftige. Der er vel ikke ret meget, vi synes ikke er fornuftigt. I den tid, hvor vi har haft frikommuneforsøgene, har der vist sig et meget væsentligt behov for, at kommunerne, som jo nu får lov til mange ting selv, og som kan mange ting selv, kan have et centralt sted, hvor de kan hente råd og vejledning. Den funktion, at der er et sted, hvor informationerne samles, skulle nødvendig gå tabt i vores ønske om at decentralisere, at lave lokalt selvstyre, lægge tingene tættere på gårdene, og hvad der ellers kan komme af overskrifter på den politiske debat, som foregår for øjeblikket. Så derfor ville jeg måske gerne have, at ministeren, ud over hvad der står i lovforslaget, gav nogle yderligere bud på, hvordan vi sikrer denne rådgivnings- og vejledningsfunktion.

Det sidste, jeg skal sige, er, at det er da godt nok, at vi får en ny styrelse, en Arbejdsskade-